

Nie taka pomoc straszna – cz. 2

Część pierwszą artykułu poświęciłam uczniom z niepowodzeniami edukacyjnymi. Dzisiaj zatrzymam się na innej grupie, która też powinna mieć zapewnioną pomoc psychologiczno-pedagogiczną w placówce oświatowej. Myślę tu o uczniach przewlekle chorych.

Uczeń przewlekle chory to określenie niezwykle obszerne. Jakie choroby przewlekłe możemy spotkać u naszych dzieci? Nasuwa się bardzo krótka odpowiedź: wszystkie. Uczniów z przewlekłymi chorobami jest w placówkach oświatowych dosyć dużo, bardzo często jednak dla większości z nas jest to grupa niewidoczna. Są oni uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Jaką pomoc powinniśmy im zapewnić? Z informacji zawartych w dokumentacji ucznia, diagnozy, opinii oraz zaleceń może wynikać potrzeba szczególnej organizacji nauczania: dostosowanie treści, metod i organizacji nauczania do możliwości psychofizycznych dziecka. To oczywiście powinno mieć miejsce na wszystkich zajęciach organizowanych w szkole. Pomoc może być również potrzebna podczas sprawdzianów zewnętrznych. Wszystkie nasze działania powinny wynikać z zaświadczenia o stanie zdrowia dziecka.

W działaniu kadry pedagogicznej najważniejsze jest, aby:

- ✓ uzyskać od rodziców dziecka wszelkie dostępne informacje na temat choroby i jej wpływu na funkcjonowanie oraz o możliwych zagrożeniach i środkach ostrożności,
- ✓ zdobyć, chociaż podstawową, wiedzę poprzez zorganizowanie spotkania z lekarzem, szkolenie itp.,
- ✓ zapoznać nauczycieli i personel szkoły z zaleceniami lekarskimi i specyfiką objawów u danego dziecka oraz zasadami udzielenia mu specjalistycznej pomocy w sytuacji zaostrzenia objawów chorobowych,
- ✓ otrzymać od rodziców pisemne upoważnienie do podania dziecku leków w sytuacjach tego wymagających,
- ✓ nawiązać, w miarę możliwości lub potrzeby, kontakt z lekarzem prowadzącym dziecko,
- ✓ ustalić formy współpracy z rodzicami dziecka w porozumieniu z wychowawcą i pielęgniarką,
- ✓ nawiązać współpracę ze specjalistami ze szkół integracyjnych i specjalnych, psychologami, pedagogami, nauczycielami wspomagającymi, pracującymi z dziećmi z przewlekłą chorobą.

Zgodnie z *Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach*, uczeń przewlekle chory może zostać objęty pomocą w formie zindywidualizowanej ścieżki kształcenia. Jest ona skierowana do uczniów, którzy:

- ✓ mogą uczęszczać do przedszkola lub szkoły, ale ze względu na trudności w funkcjonowaniu, wynikające w szczególności ze stanu zdrowia, nie mogą realizować wszystkich zajęć edukacyjnych wspólnie z oddziałem szkolnym,
- ✓ wymagają dostosowania organizacji i procesu nauczania.

Podstawową cechą zindywidualizowanej ścieżki kształcenia są zajęcia edukacyjne, częściowo realizowane indywidualnie z uczniem, a częściowo z całym oddziałem klasowym.

Z wnioskiem do poradni psychologiczno-pedagogicznej może wystąpić rodzic, prawny opiekun lub pełnoletni uczeń. Poradnia w opinii określa:

- ✓ zakres godzinowy i przedmiotowy, w jakim uczeń nie może brać udziału w zajęciach wspólnie z oddziałem klasowym,
- ✓ czas objęcia ucznia pomocą,
- ✓ działania, jakie powinny być podjęte w celu usunięcia ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia.

To oczywiście jedna z form pomocy. Co jeszcze mogą zrobić nauczyciele? Każda choroba związana jest z absencją ucznia w szkole. Skutkiem takiej sytuacji mogą być niepowodzenia edukacyjne. Warto wtedy pamiętać o zajęciach, podczas których uczniowie będą mogli „nadrobić zaległości”.

Na zakończenie chciałabym zwrócić uwagę na relacje interpersonalne w grupie. Powinniśmy obserwować sytuację, aby we właściwym czasie zainterweniować, jeżeli choroba ucznia jest przyczyną niewłaściwych relacji. Nie ma tu miejsca na przeczekanie i samorozwiązanie się problemu. Jak najszybciej trzeba wprowadzić spotkania z psychologiem lub pedagogiem szkolnym. A jeżeli w placówce nie ma zatrudnionego specjalisty, to rolę mediatora pełni wychowawca klasy.

A co z dokumentacją? Oczywiście, że powinna być prowadzona. Dokumentacja pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej uczniowi przewlekle choremu jest taka sama, jak dla innych uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Bibliografia

1. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2017, poz. 1591).
2. R. Cybulska, H. Derewlana, A. Kacprzak, K. Pęczek, *Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie edukacji w świetle nowych przepisów prawa oświatowego*, Warszawa 2017, ORE.